

Arrest

nr. 249 029 van 15 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIBI
Landvoogddreef 19
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2021 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat J. DIBI en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse soennitische Arabier te zijn, geboren te Mosul (Nineveh, Centraal-Irak), op 08/11/1997. U ging tot het vierde leerjaar naar school. Vanaf dan begon u te werken in de groentewinkel van uw vader tot uw vertrek uit Irak. U woonde sinds uw geboorte in de Al Karama wijk, Mosul. Toen Daesh / Islamitische Staat (IS) binnenviel in 2014 bleven jullie wonen in Al Karama. Uiteindelijk verlieten u en uw broer M. toch het huis op 07/03/2015 omwille van de veiligheidssituatie. Via Syrië zijn jullie naar Turkije gegaan, met de hulp van een smokkelaar. U woonde en werkte hier samen met uw broer gedurende 3 jaar. In 2016 zijn uw ouders, uw zus W. en broer W. ook gevlucht uit Mosul en ze trokken naar het dorp Wana. Eens de gevechten over waren in Mosul keerden zij terug naar huis. Ze lieten jullie telefonisch weten dat het terug veilig was.

Uw broer M. vertrok hierop in 2017 vanuit Turkije terug naar Mosul. U bleef nog in Turkije omdat u nog iets met uw werk moest regelen. Twee weken na uw broer zijn terugkeer viel Al Hashed Al Shaabi jullie huis in Mosul binnen en namen ze uw broer Mustafa mee. Wanneer uw vader vroeg waarom ze hem wouden meenemen zeiden ze dat u en uw broer samengewerkt hadden met Daesh. Ze zeiden toen tevens ook op zoek te zijn naar u. Nadat ze uw broer hadden meegenomen is uw vader klacht gaan indienden. In 2018 zouden in uw ouderlijke woning foto's van uw broer, die in het ziekenhuis lag te Mosul, zijn bezorgd. Uw vader wou niet dat u nog zou terugkeren naar Mosul en u besliste verder te reizen. U reisde vanuit Turkije naar Griekenland. Hier verbleef u negen maanden. Vervolgens reisde u per vrachtwagen verder naar België. U vroeg internationale bescherming aan op 25/02/2019 in België. Uw ouders krijgen nog steeds geregeld huiszoekingen van Al Hashed Al Shaabi omdat zij nog steeds op zoek zijn naar u.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: uw Iraakse identiteitskaart (origineel), rantsoenkaart (origineel), woonstkaart (origineel) en foto's van uw broer in het ziekenhuis (print).

Na uw gehoor bezorgde uw raadsman het CGVS **via mail** nog volgende stukken: een voedselrantsoenkaart, een woonstkaart op naam van uw vader, een schooldiploma op uw naam, een verklaring van woonst op naam van uw vader en een weergave van uw verklaringen bij de Belgische politie in verband met uw valse identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet heeft weten te overtuigen van het bestaan in uw hoofde van een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in Irak.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter

staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo dient allereerst te worden opgemerkt dat u **geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs heeft voorgelegd ter staving van uw identiteit**. De door u voorgelegde identiteitskaart bleek, na authenticatie door de Federale Politie, immers een volledige vervalsing te zijn. U werd van deze bevindingen op de hoogte gebracht, maar bleef desondanks volharden dat dit de enige kaart was die u altijd heeft gehad (zie CGVS2, p. 3 ev. en zie informatie in administratief dossier). Dit volstaat logischerwijs niet om de bevindingen van de Federale Politie te weerleggen waardoor het voorgelegde stuk niet kan worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs aangaande uw identiteit. Het aantonen van de identiteit is nochtans van essentieel belang binnen de procedure 'internationale bescherming' en het komt aan u toe om hieromtrent duidelijke en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen en, indien mogelijk, stukken voor te leggen waarover u dienaangaande beschikt. Dient echter te worden besloten dat u, mits het voorleggen van een valse identiteitskaart – wat u zelfs na confrontatie nog steeds blijkt te ontkennen (zie supra) -, getracht heeft op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in voor de beoordeling van uw algemene geloofwaardigheid.

Ook de overige door u voorgelegde stukken kunnen niet worden weerhouden als tastbare en overtuigende bewijsstukken die uw identiteit kunnen aantonen. De woonstkaart op naam van uw vader spreekt zich immers niet uit over u. "Uzelf" staat op dit document bovendien nergens vermeld. Hetzelfde kan worden opgemerkt voor het attest van woonst dat u voorlegde. Ook de voedselrantsoenkaart wijzigt niets aan voorgaande. Gezien u, door het voorleggen van een valse identiteitskaart, geenszins heeft aangetoond daadwerkelijk "X" te zijn, is ook geenszins aangetoond dat u wel degelijk de op de rantsoenkaart vermelde X bent. Ook het schoolrapport kan om dezelfde reden niet worden weerhouden als een tastbaar begin van bewijs van uw identiteit.

Gezien u uw identiteit niet heeft aangetoond, kunnen ook de nodige vragen gesteld worden bij uw beweerde herkomst uit Mosul. Ook al zou het vaststaan dat u afkomstig bent uit Mosul, quod non, uit wat hieronder volgt zal duidelijk blijken dat u geenszins heeft weten te overtuigen daadwerkelijk recent uit Mosul afkomstig te zijn en er geruime tijd na de inval van IS – u zou de stad pas in maart 2015 verlaten hebben - te hebben verbleven.

Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Irak zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd echter vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in en beweerde (moment van) vertrek uit Mosul. U slaagt er vooreerst niet te overtuigen daadwerkelijk in Mosul aanwezig te zijn geweest op het moment van de inval van IS. Zo kan u niet precies aangeven wanneer IS de stad binnenviel. U komt niet verder dan aan te geven dat dit in juni 2014 gebeurde maar op welke datum dit was, weet u niet (CGVS1, p. 9).

Op de vraag (rond) welk tijdstip IS Mosul binnenviel, merkte u allereerst snerend op “stond ik naar de klok te kijken misschien op dat moment?”, om vervolgens op te merken dat het bij zonsondergang was (CGVS1, p. 14, p. 18). Uit algemene informatie waarover het Commissariaat- Generaal beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de inval van IS 's nachts – rond 2.30u - plaatsvond en niet tegen zonsondergang. U verklaarde daarnaast dat IS binnenviel langs de linkerkant (CGVS1, p. 14). Uw verklaringen wijken ook op dit punt af van de toegevoegde informatie waaruit blijkt dat IS langs de rechterkant Mosul binnenviel. U verklaarde verder niets gehoord te hebben - geen explosies noch beschietingen - na de inval van IS (CGVS1, p. 14). Ook dit is opmerkelijk indien u toen effectief in de stad Mosul aanwezig was, gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat er nochtans meerdere dagen van zware gevechten plaatsvonden na de inval. Er kan redelijkerwijs verondersteld worden dat u, indien u daadwerkelijk in de stad Mosul aanwezig was op het moment dat IS de stad binnenviel, met iets meer precisie zou kunnen aangeven wanneer deze inval plaatsvond, of de groepering eerst de kant waar u woonachtig was binnenviel dan wel of de stad langs de overkant van de rivier werd binnengevallen én toch zeker weet zou hebben van de zware gevechten die er de eerste dagen plaatsvonden. Dat het hier om een gebeurtenis gaat van ettelijke jaren terug, doet hieraan geen enkele afbreuk temeer daar het hier een zeer ingrijpende gebeurtenis betreft waarvan logischerwijs kan verondersteld worden dat deze in het geheugen gegrift staat van éénieder die dit persoonlijk heeft meegemaakt. Dat u woonachtig was in Mosul op het moment van de inval van IS kan, gezien bovenstaande, reeds ten zeerste in vraag worden gesteld. Bijgevolg doet dit ook reeds de nodige vragen rijzen bij uw beweerde verblijf in de stad in de maanden na de val van Mosul.

De waarachtigheid van uw verblijf in Mosul ten tijde van IS wordt verder onderuit gehaald gezien u onvermogen overtuigende verklaringen af te leggen over het leven onder de bezetting van IS in Mosul. Gevraagd naar welke regels er door IS opgelegd werden in Mosul, blijft u heel vaag en beweert u gehoord te hebben dat het verboden was om te roken, er geen jeansbroeken meer gedragen mochten worden, de baard lang moest blijven en men nu verplicht naar school moest gaan (CGVS, p. 15). Dit zijn echter algemeen geweten zaken die regelmatig in de binnen- en buitenlandse pers zijn verschenen. Dat u, die beweerde tot maart 2015 in Mosul te hebben gewoond, en dus een negental maand in de stad zou hebben verbleven onder IS-bewind, hier geen meer doorleefde verklaringen over kan afleggen en niet uit uw eigen ervaring kan spreken, is opmerkelijk. Het is immers geweten dat IS een zeer streng bewind voerde en tal van overtredingen bestraft werden. In het kader hiervan werd ‘al-Hishba’, een soort van moraliteitspolitie die toezag op de naleving van de regels, opgericht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hiervan, noch van de Al Khansaa-brigades – vrouwelijke politiebrigades – enige weet blijkt te hebben is weerom opmerkelijk (CGVS, p. 16 en 17). Ook mag het ten zeerste verbazen dat u niet op de hoogte bent van de specifieke identiteitsdocumenten die onder IS werden uitgereikt (CGVS1, p. 17). Op de vraag wie Abu Bakr Al Baghdadi is, antwoordde u voorts ook weinig doorleefd en was uw antwoord ook opmerkelijk. U kwam niet verder dan op te merken dat er gezegd werd dat hij de leider van IS is en dat dat “alles is”. Dat hij daarenboven de persoon was die in juli 2014 in Mosul het kalifaat uitriep, bleek u evenmin te weten (CGVS1, p. 17). Ook de moskee van waaruit het kalifaat werd uitgeroepen, i.c. de Al Nuri Moskee (zie informatie bijgevoegd in administratief dossier) lijkt u slechts vaag bekend (CGVS1, p. 21). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw lak aan specifieke kennis rond IS en het uitroepen van het kalifaat door hen, vraagt u wat u precies te maken zou moeten hebben met Abu Bakr Al Bagdadi en waarom u zelfs kennis zou moeten hebben over deze man (CGVS1, p. 17). Van iemand die toen, zoals u, beweert in de stad Mosul aanwezig was, kan nochtans verwacht worden dat dit zaken zijn die zouden gekend zijn daar dergelijk nieuws toch moet geleefd hebben onder de inwoners.

Eens zo opmerkelijk is voorts ook uw gebrek aan kennis over de gebeurtenissen in de stad onder IS. U verklaarde hieromtrent weinig informatie te hebben toen u daar woonde en u vroeg retorisch “hebben zij iets vernield, ja of neen, ik weet het niet”(CGVS1, p. 21) Verder heeft u evenmin weet van andere wijken in de stad die ook ingenomen waren door IS (CGVS1, p. 22).

Voorts blijkt u ook amper op de hoogte te zijn van andere belangrijke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in Mosul gedurende de periode van het door u beweerde verblijf in de stad. Zo werd u specifiek gevraagd om concrete voorbeelden te geven van incidenten of gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan in Mosul toen u daar verbleef in 2014-2015. U kon enkel vaagweg aangeven dat er gevechten plaatsvonden en dat bruggen en kerken werden gebombardeerd (CGVS1, p. 21) Wanneer er gevraagd werd wie de bombardementen uitvoerde, antwoordde u “Daesh of iemand anders” en dat u het verder niet zeker wist (CGVS1, p. 21). Over de vernieling van religieuze symbolen verklaarde u dat dit “mogelijk was” (CGVS1, p. 21). Verder verklaarde u vaagweg gehoord te hebben van onthoofdingen (CGVS1, p. 21).

Dit zijn echter allemaal zeer vage en algemene verklaringen die éénieder, ook wie zich toen niet in de stad Mosul bevond, via allerhande media kon vernemen. Blijkt bovendien dat zich in de periode dat u beweerde in Mosul aanwezig te zijn na de inval van IS wel degelijk nog tal van belangrijke en/of ingrijpende gebeurtenissen voorgedaan hebben, waaronder verschillende aanslagen en ontvoeringen en executies van verschillende inwoners die in het verleden behoorden tot de Iraakse veiligheidsdiensten of die beschuldigd werden van spionage (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

*Er kan nochtans redelijkerwijs van uitgegaan worden dat iemand die, zoals u, beweert in de maanden na de machtsovername door IS in Mosul aanwezig te zijn geweest wel degelijk enige kennis zou hebben van bovengenoemde feiten en hierover **vanuit zijn eigen ervaring**, alsook over het leven onder IS, op een doorleefde manier zou kunnen vertellen en zich niet zou beperken tot wat u heeft van horen zeggen. Dat u hier niet in slaagt bevestigt eens te meer dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen tot maart 2015 onder IS-bewind geleefd heeft.*

Uw poging uw gebrekkige kennis te vergoelijken – u haalt aan dat u het ‘nu eenmaal niet weet’ omdat het ‘donker’ was (CGVS1, p. 22), kan geenszins volstaan of overtuigen. De komst van IS naar Mosul betekende immers een enorme omwenteling die het leven van de inwoners van Mosul volledig op zijn kop zette, waardoor het geenszins aannemelijk is dat u, indien u toen effectief in de stad aanwezig was, geen enkele kennis zou hebben over bovenstaande feiten noch op een doorleefde en overtuigende manier hierover zou kunnen vertellen.

*Dat uw verklaringen aangaande uw verblijf in en moment van vertrek uit Mosul niet kunnen overtuigen, blijkt eens te meer uit volgende. Zoals reeds aangehaald verklaarde u tot begin maart 2015 in Mosul te hebben gewoond. Op 7/3/2015 verliet u samen met uw broer Mustafa de stad en vluchtten jullie naar Turkije, zo stelde u. U verklaarde zonder veel problemen controleposten gepasseerd te zijn wanneer u de stad verliet (CGVS1, p. 19). Onder het mom van “een familiebezoek” konden jullie probleemloos de stad / IS-gebied uitreizen. Gezien de spanningen en onstabiele veiligheidssituatie toen is dit niet aannemelijk. De beschikbare informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, maakt eveneens melding van ernstige beperkingen in de bewegingsvrijheid van de inwoners van Mosul sinds begin maart 2015. Met uitzondering van zieken **kon niemand de stad nog verlaten**. Dat jullie aldus probleemloos, in het kader van een ‘familiebezoek’, de stad zouden zijn kunnen uitreizen, kan niet worden aangenomen. Ook voor het overige kan u maar weinig details geven over uw vluchtroute. U weet enkel dat jullie vanuit de hoofdstraat vertrokken. Welke dorpen u op uw route verder passeerde, weet u niet. Hoelang u onderweg was om Irak uit te reizen, weet u evenmin. U vermoedt dat u vijf uur onderweg was. Evenmin weet u via welk buurland u Irak uitreisde. De smokkelaar zou u gezegd hebben dat jullie via Syrië zouden reizen maar of dit effectief gebeurd is, weet u niet (CGVS1, p. 19). Gezien de risico’s om op dat moment de stad Mosul, en bij uitbreiding, Irak uit te reizen, kan er worden vanuit gegaan dat deze onderneming toch de nodige spanning met zich moet hebben meegebracht en enige impact moet hebben gehad. Dat u bijgevolg opnieuw niet in staat bent hierover op een doorleefde wijze hierover te vertellen, is niet aannemelijk.*

Tot slot, doch niet in het minst, dient voorts nog te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen, afgelegd bij de DVZ blijkt dat u in 2014 een Turks visum in uw paspoort had. Dit wijst er op dat uw vertrek al veel eerder dan het moment waarop u beweerde te zijn vertrokken werd geregeld en voorbereid en bijgevolg ook niet zo spontaan was als u wil laten uitschijnen. Het mag bovendien ook ten zeerste verbazen dat u, die in het bezit was van een visum in 2014 en dus probleemloos naar Turkije kon reizen, de keuze zou gemaakt hebben in het onveilige en onstabiele Mosul te blijven tot 2015. U legt uw reispas thans ook niet voor en kan uw verklaringen aangaande uw beweerde reis dan ook niet staven. Het internationaal paspoort betreft nochtans een essentieel document temeer daar dit allerhande informatie bevat, zoals persoonsgegevens, reisdata, eerdere plaatsen van verblijf, eventuele verblijfvergunningen,... . Het geheel van voorgaande bevindingen in combinatie met uw onvermogen uw reispas voor te leggen én uw verklaringen afgelegd bij de DVZ volgens dewelke u reeds in 2014 over een Turks visum beschikte, versterken eens te meer het vermoeden dat u al veel eerder uw (beweerde) woonplaats Mosul verliet en uw paspoort thans moedwillig achterhoudt om bepaalde relevante informatie verborgen te houden.

Rekening houdende met voorgaande mag het duidelijk zijn dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4§2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, in uw hoofde.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Mosul, noch dat u daar geboren en getogen bent of ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Irak hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie **EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014**, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.LEGALPOLICY...5a65c4334.0.html>). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193).

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Bijgevolg kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet, worden toegekend.

De door u voorgelegde stukken kunnen voorgaande niet weerleggen. De prints van de foto's, waarvan u stelt dat uw broer te zien is in het ziekenhuis nadat hij ontvoerd werd door Hashed al Shaabi, voegen niets wezenlijks toe. Vooreerst kan uit deze foto's op geen enkele manier worden afgeleid wie de afgebeelde persoon is, waar en wanneer deze foto's getrokken werden en wat aan de (eventuele) hospitalisatie voorafging. Foto's hebben bovendien ook slechts een beperkte bewijswaarde gezien deze makkelijk in scène kunnen gezet worden. Dit terzijde, ook al zou het effectief om uw broer gaan die werd gehospitaliseerd nadat hij door Hashed al Shaabi werd ontvoerd, dan nog volstaat dit niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Immers, deze foto's kunnen op geen enkele manier bovenstaande vaststellingen aangaande uw recente herkomst weerleggen. De stukken van de Belgische politie – weergave van uw verklaringen tijdens een gehoor - bevestigen enkel bovenstaande vaststelling dat de door u voorgelegde Iraakse identiteitskaart een volledig vervalsing betreft, niets meer en niets minder. De overige stukken werden hierboven reeds besproken.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van "artikel 1, § A, al.2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 aangezien het asielrelaas van de verzoeker houdt direct verband met criteria voor het verkrijgen van asiel ; en/of van artikelen 3 en 13 EVRM ; en/of artikelen 48/3 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

Verzoeker verwijst naar de rechtsregels en principes inzake de beoordeling van een verzoek voor internationale bescherming.

"Verzoeker is een doelwit van vervolgingen omwille van de valse beschuldigen van HAS tegen hem. De vrees van verzoeker is des te meer gerechtvaardigd omdat zijn broer al is ontvoerd. Tot nu toe hebben ze geen nieuws van zijn broer Mustafa.

[...]

Verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn identiteit, zijn eerdere verblijfplaats asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven. Verzoeker heeft ook documenten ingediend ter staving van zijn identiteit."

Het tweede middel wordt "afgeleid uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en uit de schending van het artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet".

Verzoeker stelt:

“Met het onderhavige beroep, volhardt verzoeker allereerst in zijn verklaringen over zijn identiteit. Verklaringen van verzoeker over dit onderwerp zijn al voldoende gedetailleerd. Ter ondersteuning van zijn verzoek heeft de aanvrager een identiteitskaart overgelegd.

Volgens de Federale Politie, is dit kaart een vervalsing. Verzoeker was de eerste die verrast was deze informatie te vernemen aangezien hij deze kaart altijd had. Verzoeker was in geen geval van plan de autoriteiten op intentionele te misleiden.

Verzoeker heeft zijn best gedaan om zijn identiteit op een andere manier te bewijzen, gezien de bevindingen van de Federale politie. Hij heeft rantsoenkaart, woonstkaart en zijn schooldiploma ingediend. Op basis van de bevinding dat zijn identiteitskaart vals was, weigerde CGVS de andere documenten zonder grondig onderzoek. Deze documenten zijn echter originele documenten die door CGVS hadden moeten worden onderzocht, wat het niet gedaan was.

In ieder geval moet rekening worden gehouden met de moeilijkheden die een asielaanvrager kan ondervinden bij het verkrijgen van documenten ter staving van zijn verklaringen. Verzoeker kan geen andere documenten overleggen en weet niet op welke andere wijze hij zijn identiteit zou kunnen bewijzen.

Tegenpartij is ook van mening dat verzoeker geenszins heeft weten te overtuigen daadwerkelijk recent uit Mosul afkomstig te zijn en er geruime tijd na de inval van IS te hebben verbleven.

Verzoeker betwist dit grief.

Bij lezing van bestreden beslissing moet worden opgemerkt dat de CGVS de verklaringen van verzoeker strikt heeft geanalyseerd. De tegenpartij heeft alleen de nadelige elementen voor verzoeker in de beslissing beschreven zonder zijn correct antwoorden te noemen.

In de beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker dient ook rekening te worden gehouden met het feit dat heel jong was ten tijde van het incident. In tegenstelling met de opmerkingen van CGVS, poogt verzoeker helemaal niet bepaalde feiten en verblijfplaatsen te verbergen.

Artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet dient toegepast te worden, wat niet correct gedaan werd door verwerende partij: [...]

Verzoeker is van mening dat hij genoeg informatie heeft gegeven om zijn eerdere verblijfplaatsen te bewijzen. Verzoeker was in Mosul toen de IS de stad binnenviel. Verzoeker gaf alle informatie over dit evenement. Hierbij moet er rekening mee worden gehouden dat hij toen nog minderjarig was. Hij verliet zijn huis niet.

Verzoeker houdt zijn verklaringen over zijn identiteit en zijn eerdere verblijfsplaatsen. Hij verzoekt daarom om een grondig onderzoek van zijn vresen van vervolgingen.

Met dit verband dient te worden vastgesteld dat verzoeker heeft een spontane en gedetailleerd relaas gedaan. Verzoeker heeft gegronde vrees voor terugkeer naar Irak. Hij wordt er ten onrechte van beschuldigd deel uit te maken van de IS-groep. Vresen van verzoeker is des te meer gerechtvaardigd gezien de ontvoering van zijn broer die al heeft plaatsgevonden. Verzoeker en zijn gezin hebben al jaren niets van zijn broer gehoord.

In het licht van het voorafgaande, herhaalt verzoeker dat hij een risico om slachtoffer van zware mishandelingen te worden loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

[...].

2.2. Ter zitting brengt verzoeker de volgende documenten bij:

- origineel woonplaatsattest door de Mokhtar en burgemeester van Mosul, met vertaling;
- origineel uittreksel van de geboorteakte, met vertaling.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Omwille van de onderlinge samenhang worden de twee middelen samen behandeld.

4. De asielinstancies mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoekers verweer dat hij verrast was toen na onderzoek bleek dat zijn identiteitskaart een vervalsing is en het verwijzen naar een rantsoenkaart, woonstkaart en schooldiploma en de moeilijkheden inzake het verkrijgen van documenten, kan niet aangenomen worden als dienstig verweer ten aanzien van de motivering die stelt:

*“Zo dient allereerst te worden opgemerkt dat u **geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs heeft voorgelegd ter staving van uw identiteit.** De door u voorgelegde identiteitskaart bleek, na authenticatie door de Federale Politie, immers een volledige vervalsing te zijn. U werd van deze bevindingen op de hoogte gebracht, maar bleef desondanks volharden dat dit de enige kaart was die u altijd heeft gehad (zie CGVS2, p. 3 ev. en zie informatie in administratief dossier). Dit volstaat logischerwijs niet om de bevindingen van de Federale Politie te weerleggen waardoor het voorgelegde stuk niet kan worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs aangaande uw identiteit. Het aantonen van de identiteit is nochtans van essentieel belang binnen de procedure ‘internationale bescherming’ en het komt aan u toe om hieromtrent duidelijke en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen en, indien mogelijk, stukken voor te leggen waarover u dienaangaande beschikt. Dient echter te worden besloten dat u, mits het voorleggen van een valse identiteitskaart – wat u zelfs na confrontatie nog steeds blijkt te ontkennen (zie supra) -, getracht heeft op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in voor de beoordeling van uw algemene geloofwaardigheid.*

Ook de overige door u voorgelegde stukken kunnen niet worden weerhouden als tastbare en overtuigende bewijsstukken die uw identiteit kunnen aantonen. De woonstkaart op naam van uw vader spreekt zich immers niet uit over u. “Uzelf” staat op dit document bovendien nergens vermeld. Hetzelfde kan worden opgemerkt voor het attest van woonst dat u voorlegde. Ook de voedselrantsoenkaart wijzigt niets aan voorgaande. Gezien u, door het voorleggen van een valse identiteitskaart, geenszins heeft aangetoond daadwerkelijk “X” te zijn, is ook geenszins aangetoond dat u wel degelijk de op de rantsoenkaart vermelde X bent. Ook het schoolrapport kan om dezelfde reden niet worden weerhouden als een tastbaar begin van bewijs van uw identiteit.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers identiteitskaart door de bevoegde politiediensten omschreven wordt als *“une contrefaçon totale”* (vrije vertaling: *“een volledige vervalsing”*) (map landeninformatie, stuk 2). Ingevolge deze vaststelling kan verzoeker bezwaarlijk worden gevolgd waar hij aanvoert ‘verrast’ te zijn door deze bevindingen.

De ter zitting bijgebrachte documenten kunnen evenmin verzoekers identiteit ondersteunen. Verzoeker geeft geen toelichting over de wijze waarop hij deze documenten bekam, hetgeen des te meer klemt ingevolge de algemeen gekende verwoesting van Mosul bij de bezetting en bevrijding van Mosul door IS. Het valt overigens niet in te zien waarom beide documenten dezelfde foto van verzoeker bevatten. Evenmin is het duidelijk door wie en op basis van welke gegevens deze documenten werden verkregen. Mede in aanmerking genomen dat verzoeker, zelfs na confrontatie met zijn vervalste identiteitskaart, blijft volhouden aan de authenticiteit van deze identiteitskaart kan aan deze documenten geen authenticiteitswaarde worden toegekend.

Het voorstaande geldt des te meer aangezien verzoeker de motivering niet betwist dat hij bij de DVZ verklaarde een paspoort te hebben gehad met een Turks visum maar dat hij nalaat dit paspoort, dat een relevant stuk is om zijn identiteit aan te tonen, bij te brengen.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Verzoekers verweer dat zijn verklaringen te strikt werden geanalyseerd, alleen de nadelige elementen in aanmerking werden genomen en dat hij in de periode van de voorgehouden feiten nog minderjarig was, kan niet aangenomen worden als dienstig verweer ter ontkrachting van de veelheid aan vaststellingen waaruit blijkt dat hij niet in Mosul verbleef ten tijde van de bezetting door IS. De omstandige motivering in de bestreden beslissing betreft immers niet alleen feitelijke elementen, zoals het tijdstip en de omstandigheden van de inval door IS. De motivering betreft ook elementen inzake de persoonlijke en directe leefwereld van verzoeker, zoals de door IS opgelegde gedragsregels, executies en de (on)mogelijkheid om Mosul te verlaten.

Hierbij voegt zich de niet betwiste motivering omtrent het Turkse visum dat verzoeker in 2014 in zijn (niet bijgebracht) paspoort zou hebben gehad.

De omstandige motivering inzake verzoekers vermeend en ongeloofwaardig bevonden verblijf in Mosul wordt door het aangevoerde verweer niet concreet ontkracht. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Omwille van het voorstaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de omstandige motivering die stelt dat omwille van zijn gebrekkige medewerking inzake zijn vermeende regio van herkomst verweerder in het ongewisse blijft over waar hij voor zijn aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Het behoort evenmin aan de Raad om te speculeren over zijn verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS